

[Mogens Fog.]

moralske Vurdering, blevet det. Den Diskussion, Tinget er blevet tvunget ud i i Dag, er et Bevis herpaa, og jeg ønsker at sige ikke alene til de to ærede Medlemmer, som har stillet Forespørgselen, men til alle dem, som har Ansvar for Aktionen mod Frk. Nordentoft, at de paatager sig en stor Skyld over for de ugifte Mødre i dette Land, en Skyld, hvis Følger de ganske vist ikke selv vil faa at mærke, men som vi Læger vil faa at se, at enligt stillede ulykkelige Kvinder skal afbetale. Professor Helweg har for længst gjort opmærksom paa dette Forhold i en Avisartikel. Med hvilken Ret vil man i Fremtiden kunne tilskynde en svanger ugift Kvinde til at føde sit Barn, naar hun har Erfaring for den Smudskampagne, der er rejst imod en af hendes Fæller, som aabent har vedstaaet, at hun skulde have et Barn uden for Ægteskab? Det Argument, at ingen vil se ned paa hende, fordi hun gennemfører sit Svangerskab og ikke søger at faa det afbrudt i al Stilhed paa en eller anden Maade, vil jeg i hvert Fald aldrig mere turde anføre.

Nu ved jeg, man vil svare, at den Kampagne, hvoraf Forespørgselen her i Tinget er et Led, ikke er rettet imod ugifte Mødre i Almindelighed, men udelukkende mod Frk. Nordentoft, fordi hun er Leder af en Skole. For det første vil imidlertid en saadan Skelnen ikke staa klart for den jævne, almindelige unge Kvinde. For det andet vil denne Sag uvægerligt øve Indflydelse paa den almindelige Bedømmelse af den ugifte Moder. For det tredje er denne Skelnen ren og skær Hykleri. Jeg tager ikke i Betænkning at bruge dette Udtryk, naar jeg ved, at ugifte Lærerinder har kunnet fortsætte deres Gerning efter at have gennemgaaet en Graviditet, blot Sagen blev ordnet i al Stilhed. Jeg tager ikke i Betænkning at sige Hykleri, naar jeg ved, at hverken de ærede Medlemmer, som har rejst Forespørgselen her i Dag, eller deres Meningsfæller uden for denne Sal har løftet en Haand, naar en mandlig Lærer eller Skoleleder har faaet et Barn uden for Ægteskab.

Anser man hele Grundlaget for vor Skole for at være rystet, hvis Skoleinspektør Frk. Nordentoft skal fortsætte sin Gerning, hvorfor rejser man da ikke Sagen paa en virkelig principiel Basis og fremsætter

et Lovforslag, hvorefter enhver Lærer, Lærerinde eller Skoleleder, gift eller ugift, som bryder den kristne Morals strengeste Forskrifter, ikke alene naturligvis det 6te Bud, der nyder en særlig Bevaagenhed i visse Kredse, en større Bevaagenhed end de øvrige 9, men et Lovforslag, som gaar ud paa, at enhver Overskridelse af den kristne Morals Forskrifter medfører og maa medføre Afskedigelse fra Skolen, og hvad gælder Spørgsmaalet om det 6te Bud, da hvad enten en Overskridelse af dette faar Følger eller ej? Det vilde være at rejse Sagen paa principiel Basis. Det vilde være at drage den fulde Konsekvens af den Stilling, man her har taget med Hensyn til en bestemt Sag. Men rent bortset fra at et saadant Lovforslag utvivlsomt vilde lide en ynkelig Skæbne, ikke alene i dette høje Ting, men ogsaa i Befolkningen, og at det ikke lod sig haandhæve, hvis det blev gennemført, gad jeg nok se den kristne Kvinde eller Mand, som turde fremsætte det, saa sandt det ikke alene vilde stride imod den almindelige Samfundsopfattelse af i Dag, men ogsaa mod Aanden i Kristendommen: Den, som er ren, kaste den første Sten.

Men naar man ikke vil tage den fulde Konsekvens af sit Standpunkt, naar man er villig til at tolerere, at Skolens Folk bryder den kristne Morals Regler og endog faar Børn uden for Ægteskab, blot det sker i det skjulte, er og bliver det Hykleri at række Haand til Kampagnen imod Frk. Nordentoft, alene fordi denne specielle Sag har vakt saa megen offentlig Opmærksomhed.

Men hvem er det, der har Ansvaret for, at Sagen er blevet et yndet Samtaleemne Mand og Mand imellem eller en Lækerbiskens for Pressen og en Genstand for talrige Møder? For at besvare dette Spørgsmaal maa vi følge Sagens Udvikling.

Lad det for det første staa fast, at Skoleinspektør Frk. Nordentoft naturligvis ikke er blevet gravid af principielle Grunde; der ligger intet snedigt Angreb paa Samfundets Moral bag hendes Barns Fødsel. Men da hun var gravid, ønskede hun at fuldende sit Svangerskab. Hun kunde utvivlsomt som Tusinde andre have faaet foretaget en *abortus provocatus*, og selv om det gennem Sladderens Hvisken skulde være blevet bekendt, at noget saadant var sket, vilde der formentlig ikke her i Salen være blevet